

1986/11

színházi esték

✱ A MISKOLCI NEMZETI SZÍNHÁZ MŰSORISMERTETŐJE ✱

Kassa

A három külföldi város közül kettőben, Kassán és Arezzóban a mi színházunk művészei voltak, illetve lesznek vendégszereplők, Helsingiből viszont az ottani Városi Színház társulata látogatott Miskolcra.

*

Kassán az ottani állami színházban már jó ismerősök a miskolci színészek. (Akárcsak nálunk a kassai társulat művészei.) Hiszen rendszeresek a kölcsönös vendéglátékok, vendégrendezések. Most a miénk az új évadban itthon elsőként bemutatott darabbal, Sarkadi Imre Oszlopos Simeonjával léptek október 13-án az igényes kassai közönség elé, bizva abban, hogy az ottani közegben is érvényesül a szuggesztív színpadi játék, s megértetik az általános emberi közönialót.

Helsinki

Ugyanez a meggyőződés hozta Magyarországra a távoli északraól a finn színházművészet reprezentánsait, akik hazánkban először a budapesti Katona József Színházban mutatták be Ludvig Holberg Jeppe című komédiáját. Miskolc színházi rangját jelzi, hogy a fővárosunk után itt nálunk került színre ez a népmesei indíttatású komédia. A fokról tudósai kiderítették, hogy a népmesei vándormotívumok sem ismernek országhatárokat. Szinte valamennyi európai ország meséiből ismerős a konyhai paraszt figurája, aki elissza a rabizott pénzt, s részegségében mindenféle galiba megyesik vele. Ez a színpadi Jeppe például egyik kábulatából báróként ébred fel, míg aztán újabb mámorából ismét ágrólszakadt mihasznaként csúszik. Ilyen mozgalmas komédiát játszani, s nézni egyaránt igazi színházi élvezet.

Arezzo

Arezzóval már volt módja ismerkedni Csizsár Imre összehozott miskolci csapatának. Öt éve az olasz város nemzetközi színházi fesztiválján az egyfelvonásosok kategóriájában társulatunk a város külföldiját nyerte el. Most erre a sikeres szereplésre emlékeztetve küldött megint meghívót az arezzói fesztivál rendezősege társulatunknak. Ez alkalommal a „futurista” kategóriában lépnek színre a miénk. A rendező Csizsár Imre magyar színházi különlegességet bányászott elő a méltatlan feledésből: Déry Tibornak 1926-ban írt, A kék kerékpáros című avantgard játékát, amelyet eddig még sehol nem mutattak be. A darab ráadás érdekessége, hogy Déry fiatal kori emigrációjában éppen olasz földön, Perugiában írta. Most tehát tulajdonképpen szülőhelyén támad fel színpadi életre.

AZ ÉJSZAKA A NAPPAL ANYJA

A Játékszín novemberi bemutatóján hazatér egy nagysikerű miskolci produkció. Csak első olvasásra hat furcsán ez a mondat. Lars Norén kortárs svéd drámaíró — akit kritikusai „rejtélyes külön”, s „örökös kívülálló” titulussal címkéztek fel — Az éjszaka a nappal anyja című drámáját ugyanis Csizsár Imre rendezésében, ugyanebben a színészi felállásban már az előző évadban eljátszotta társulatunk a Dunaújvárosi Bemutató Színpadon, s látható az országos színházi találkozó közönsége is négy alkalommal Budapesten. A darabot a Színház című szakfolyóirat kritikusa találóan nevezte neonaturalista infernónak. Formai megoldásaiban a múlt századi naturalizmusra emlékeztet, s abban is, hogy valóságos élethelyzeteket kíván megörökíteni, tényfeltáró szociografikus módszerrel.

Jellemzője az is, hogy szélsőséges társadalmi jelenségekre irányítja a figyelmet. Ez a darab például az alkoholizmus személységpusztító következményeire figyelmeztet, egy átlag polgárcsalád maga fűtötte poklának esettanulmányában. Egy — belső és külső okok szövevénye miatt — lezüllött panzióban egymást marja az alkoholizmusba egyre mélyebbre süllyedő apa, a családot összetartani akaró anya, aki titkolni igyekszik súlyos betegségét is, aztán a nyers indulatú idősebb fiú és túl érzékeny alkatú kamasz össze. Norén nagyon tudatos drámaíró, azt a látszatot próbálja keltetni, hogy ő lényegében nem csinál egyebet, mint felteszékelő alakjait a színpadra, a többit rájuk bízva, mert „ha hagyod szereplőidet beszélni, előbb-utóbb igazat fognak mondani”. S a néző rádöbben, hogy ő sem kívülálló már, hiszen — bármennyire áttételesen is — róla szól a mese.

A miskolci néző most szembesítheti a produkciót a megelőző jó hírével.

MÁRIA FŐHADNAGY

A Mária főhadnagy tartós sikerét az előző nemzedékek körében annak köszönhetette, hogy a közízlést kitűnően ismerő Huszka Jenő jó érzékkel két népszerű műfajt illesztett egybe: a városi népmesét, azaz az operettet és a Magyarországon nagy hagyományú, erős nemzeti töltésű népszínművet. Huszka virtuóz zeneszerző volt, mindkét kedvelt műfajból átmentette a legfőbb hatáselemeket. Ráadásul kézen kínálkozott a honfiszíveket megdobogtató romantikus történet — amelynek valóságos magva, epikai hitele van. Lebstock Mária valóban élt, s férfiakat megszegényítő bátorsággal, honvédtisztként harcolt az 1848/49-es szabadságharcban. Példája sokaknak erőt adott az önkényuralom megpróbáltatásainak elviseléséhez is, s élesztette a hitet, hogy a nemzeti eszmék újra diadalmaskodnak.

Huszka dallamai is kifejezik a kor nemzeti érzését. De ő, mint rutinos színpadismerő, azt is tudja, hogy a romantika akkor hat igazán, ha kellően adagolt humorral társul. Ezért emeli át a bécsi népszínműből a két balkezes, de fineszes Zwickli Tóbiást, a magyarból meg a böhönye természetű Biccentőt, s közös szerelmüket, a tűzről pattant Pannit. Zene, tánc, dal, romantika és szerelem —, s minden együtt van a sikerhez.

Ízlés-szondázásnak is tanulságosan érdekes: mennyire tud kontaktusba kerülni ez a sokáig biztos sikerdarab a más zenei hatásokra fogékony mai fiatal korosztályokkal. Mert az vitán felül áll, hogy a mai szülők, s méginkább a nagyszülők vállalt vagy titkolt nosztalgiaja éltető tápot kap a hol andalító, hol pezsdítő Huszka-melódiáktól. S újra sokan dúdolják már önfeledten a színházi este után: ...Én máától kezdve már csak rólad álmodom.

NOVEMBERI BEMUTATOK

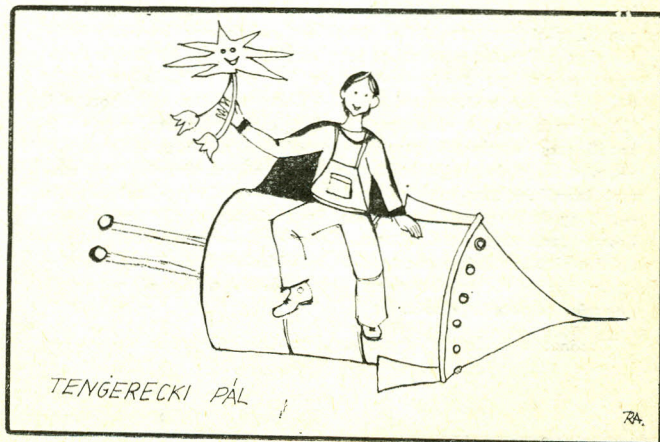
MESELO KERT

Gyerekek! Ugye ti is elképzeltétek már: milyen jó lenne élőben találkozni a mesék alakjaival, akiknek annyi de annyi nagyszerű kalandban van részük. Vagy még jobb lenne velük együtt bebarangolni az egész meseországot. A színházunk — a ti színházatok — most a kedvetekért elétek, közetek varázsol sok érdekes mesefigurát. Hogy kikkel is találkozhattok? Legelőször is a hallomásból már jól ismert Bóránd Ödönnel! Igen, ővele, aki ül a feketeszínű bőrdöndön a Köröndön, s várja, hogy a tearózsa kinyíljon az aszfaltkövön. Ám ezzel a minden porcikájában városi mesefiúval párban jár egy másik, akinek falu úgy sincs szebb, mint Gyal. Ketten együtt azt példázák, hogy minden gyerek szereti a mesét, akár falun éljen, akár városon. Most is együtt érkeznek az égig érő üveghegyen innen, Jót-

tesz király birodalmába, a szépséges szép Medirám királylány lakodalmára.

Csak hogy a kis királylány előbb nem kevesebbet kíván, mint hogy telepítsék a kopár kőre, az ablaka elé a világ minden jótévő fűjét, fáját. Ez már olyan rendkívüli feladat, hogy megoldásához elő kell keríteni a híres ecki, becki Tengerecki Pált is. De ki tudja, hogy éppen merre csatangol. Éppen azért nektek is segítenek kell a hazahívásban, jó hangosan szólíthatni, hogy világszeretettel visszahangozzék: Szil, szál, szalmaszál, gyere haza. Pál!

Meglátjátok, sikerülni fog. És akkor Tengerecki Pállal együtt odasereglik még temérdek, érdekesebbnél érdekesebb mesehős. Olyanok, akik személyesen ismerik az óriásokat és a törpéket, meg persze megjelenik Fúfa Réka is, aki ismer minden csodatevő növényt. És velük együtt mindannyian vendégei lehetnek Jóttész Ország csengető-bongó mesélő kertjének.

Harmadik sor balközép — beszél

Két bemutató után, újabbak előtt — innen, a harmadik sor balközépéről beszélve — dörmögнем el szokásos mondandómat, ha helyt adnak neki. Kritikáktól, szakvéleményektől függetlenül, ahogy rám hatottak színészek, színművek és — örömmel from ezt le — a hamisítatlan összjáték is. Egy előadás, amiből egyetlen szereplő él bennem felejthetetlenül és egy másik, amelyből minden szereplő egyformán áll előttem kellemesen — a jó együttes mintaképeként. Utóbbiból egyik se alkotott kimagaslót, de egy sem volt gyenge. Körülvettek itt a nézőtérn, mint valami kellemes fürdő vidám habjai.

De menjünk sorjában.

Az Oszlopos Simeon kiemelkedő alakja — vitatlatlanul — Tímár Éva, akinek sikerült Vinczénét, ezt a háború és béke mezsgyéjén élt és a 45–47-es évek koalíciós politikájának átmeneti idejében még megmaradt házmesternét, a maga alvilági szörnyetegségében hamisítatlanul elénk varázsolni. Különös élmény ez a magamfajta öreglegény számára, aki még emlékszik a háború végnapjainak és a háborút követő első évek mindenható házmesterfiguráira, akik mindkét időszak besúgóiként, minden rendszer kiszolgálóiként rémisztgették a jámbor és kevésbé jámbor lakókat. Ezt az ostrom és az utána következő infláció idején mindenkiről mindent tudó és mindentudását mindig a megfelelő helyen kamatoztató, gonosz figurát testesítette meg számomra Tímár Éva — felejthetetlenül.

Hát ennyit Tímárról. — És most valamit a másik produkcióról.

Nem tudnám lemérni — innen a balközépről —, mennyi az érdeme Dezsényi Péter vendégrendezőnek, és mennyi a nyolc művésznőnek, Zsolnai Júliának, Karancz Katalinnak, Oláh Bódi Évának, Máthé Évának, Horváth Zsuzsának, Péva Ibolyának, Papp Györgyinek és Fehér Ildikónak (úgy írtam a neveket sorban, ahogy a színlapon következnek), hogy a Nyolc nő című szellemes krimi ilyen kerek egésze sikerült. Nem tudnék kiragadni közülük senkit, mint példamutatót, de nem marasztalhatok el senkit, mint rosszat; kitűnő összképet adtak egy krimisituációról. Egy pillanatra sem szűnt meg az izgalom, a várakozás bennem: mi is lesz a vége? A labda hol az egyik, hol a másik hölgy kezében volt, és megfelelő időben repült a másikhoz, aki jól elkapta és jól adta tovább. Megfelelő végszóra megfelelő kezdő szó, megfelelő gesztusra megfelelő ellengesztus reagált — mint a jó labdajátéknál. Ha talán nőanszokra is figyelemmel lennék, akkor azt kell mondanom — teljesen subjektíven —, hogy kellemesen lepott meg Papp Györgyi, akit még ilyen hosszú szerepben nem láttam. Nem lepott meg viszont telibetaláló alakításával a most is kitűnő Máthé Éva. Talán ők ragadtak meg a legjobban az összjátékból, amelyből mindenki egyaránt kivette a részét.

Köszönet a kellemes izgaloméért, az önfelédtt szórakozásért.

MÁTÉ IVÁN

„...Sarkadi nem válaszol megnyugtatóan: Kis Jánosról sosem tudjuk meg, hogy művész volt-e, vagy csak nyűgös intellektüel. Nem mondja meg azt sem, hogy mi a jó, és nem mutat használatát, járható utat. Az Oszlopos Simeon miskolci színpada fontosnak tartja, hogy bármekkorát fordult is a világ, gondolkodjunk sok mindenről. Magatartásformák lehetetlenségéről, értelmes voltáról. A főszerep óriási feladat. Mihályi Győzőnek nagyon jó, hogy megkapta: maga előtt is bizonyíthatja, mennyire erős, mert ezt a tehetetelt csak nagyon tudatos és tehetséges színész bírja” — ez a Déli Hírlap kritikusanak véleménye. Az Észak-Magyarország viszont vitázik az írói felfogással, Kis János önsorsrontásával, de sokra értékeli Tímár Éva alakítását Vinczéné, a vice szerepében: „Tímár Éva jószerével egvedül él a színpadon... Nemcsak jelen van, de megváltoztatja maga körül a levegőt... Vinczénétől félni kell, mert gonoszságában agyafúrt, leleményes és fáradhatatlan. Női III. Richard, aki nemcsak elhatározza, hogy gazember lesz, de sunyi gonoszsága behatol mindebe, amihez hozzáér.”

A Nyolc nőről egy jellemző vélemény a Déli Hírlapból:

„...a kétlakóság — a szerzőnél és a rendezőnél — jól kimunkált, pergő, színészcentrikus játékot eredményez, s kellemes két órát hoz a közönségnek.”

Újsághír:

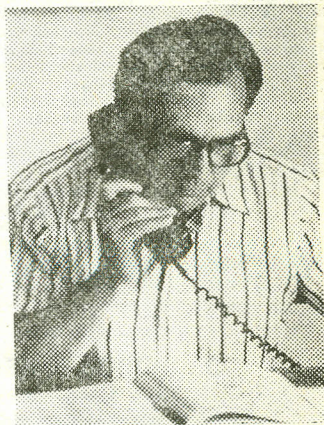
— Siklósi Lászlónak, a Miskolci Nemzeti Színház főtitkárának ítelték oda a Bálint Lajos Thália-vándorgyűrűt.

Titkaink tudója

a szépszavú, a lélek szabad-
ságát fennen hirdető, a bű-
neinktől megtisztító istenség.
Igaz, nem a szelid magassá-
gosok közül való. Szolgálat-
ban kemény, véres próbákat
kell kiállni. Thália nem tűri
a hazugságot, a szemfogat-
tat, megbünteti a lustákat és
a kevélyeket.

Ennek az istennőnek a
templomában volt — egy
életen át — szerep, Siklósi
László. Hozzá fordultak a
kétkedők, a megszorodot-
tak; nála rakták le terhei-
ket (titkaikat). De hozzá ko-
pogtak be titkolt örömek
hírével, meg a nagy sike-
rek káprázatában is, s ő
mindig tudott mit kezdeni a
titkokkal, az örömökkal, a
nagy szenvedélyekkel. (Utób-
biakkal még akkor is, ha
pusztításba, vagy önpusztí-
tásba fordultak.)

Ezek után senki nem fog-
ja megkérdezni, hogy volt-e
valaha is Siklósi Lászlónak
munkaköri leírása. Munkaide-
je persze volt és sok-sok
(itt fel sem sorolható) fel-
adata. De bennem, bennünk
— most, hogy nyugdíjas lett
— elsősorban nem az „örájá-
ra pontosan érkező”, hivatali
munkájában rendkívül precíz
főtitkár képe marad meg,
hanem azé a színházi embe-
ré, aki fel sem kelt negye-
dik emeleti székéből, és még-
is pontosan tudta, hogy mi
történik a színpadon, aki
éppen akkor emelte föl a te-
lefont, mikor néhány, vagy
néhány száz kilométerrel ar-

rébb valaki biztató szóra
várt, aki mindig ott nyitotta
ki az újságot, ahol valami
fontos és érdekes közlemény
volt, aki megérezte, hogy
kinek árt és kinek használ a
népszerűsítés, melyik dráma
él meg a színpadon, aki már
a szereposztás után tudta,
hogy siker lesz-e a bemutató
vagy bukás.

Talán senki nem tud úgy
ízlelni könyvet, képet, bort,
cigarettát, mint ő. Nagy is-
merője az élet egyéb titkai-
nak is... S milyen szívesen
adja tovább mindazt, ami
egyéltalán átadható. Csak
üljünk mellé és hallgassuk.
Bármiről fog beszélni, a szín-
ház lesz a főszereplő...

Cyranos

Miskolci Nemzeti Színház

HUSZKA JENŐ:

MÁRIA FÖHADNAGY

Operett 3 felvonásban

Szövegét írta: Szilágyi László

S z e r e p l ők:

Lebűtök Mária: Nagy Ibolya, Jancsó Bálint: Ábrahám István, Antónia: Várhegyi Márta — Körei Katalin, Draskóczy Ádám: Vadász István, Panni: Várkonyi Szilvia, Zwickli Tóbiás: Dézsy Szabó Gábor, Herbert: Dóczy Péter, Kászonyi ezredes: Kulcsár Imre, Simonich: Palóczy Frigyes, Simonichné: Komáromy Éva, Biccenő: Lakatos István, Krantz doktor: Varga Tamás, Csajághy: Sárkány János, Raksányi: Ittes József, Monti, táncmester: M. Szilágyi Lajos, Strázsza: Szegedi Dezső, Egy huszár: Csabai János, Kocsis: Gyarmathy Ferenc.

Vezényel: Kalmár Péter

Díszlettervező: Wegenast Róbert m. v.

Jelmeztervező: Fekete Mária

Koreográfus: Somoss Zsuzsa m. v.

Rendezőasszisztens: Balogh Erzsébet

Rendezte: OROSZ GYÖRGY m. v. Jászai-díjas

SARKADI IMRE:

OSZLOPOS SIMEON

Dráma 3 felvonásban

Zenéjét szerezte: Darvas Ferenc

S z e r e p l ők:

Mihályi Győző, Bárdos Margit, Fráter Kata, Timár Éva Jászai-díjas, érdemes művész, Matus György, Gáspár Tibor, Palóczy Frigyes, Csapó János érdemes művész, Sallós Gábor Jászai-díjas, Szegedi Dezső, Szemán Béla, Pécskay Tibor, Csabai János, Dézsy Szabó Gábor, Bús Erika.

Díszlettervező: Kerényi József m. v. Ybl-díjas

Jelmeztervező: Fekete Mária

Rendezőasszisztens: Szarka János

Rendezte: SZÓKE ISTVÁN

TELI ZSEB

Musical 2 részben

Jan Solovic „Kolduskaland” című tragikomédiáját nyomán átdolgozta: Milan Lasica és Julius Satinsky

Zene: Igor Bázlik Fordította: Kőtvélyessy Klára

Vezényel: Kalmár Péter

Rendezte: MILAN BOBULA m. v. érdemes művész

TAMKÓ SIRATÓ KÁROLY:

MESÉLŐ KERT

Zenés happening gyerekeknek, 2 részben

Színpadra írta és zenéjét szerezte: NOVÁK JÁNOS

S z e r e p l ők:

Tengereczki Pál: Major Zsolt, Jöttesz király: Varga Gyula Jászai-díjas, Medirám királylány: Egerszegi Judit, Fűfa Réka: Máhr Ági, Hegyi: Szemán Béla, Tóvi: Oláh Bódi Éva, Vándor zenész: Somló István, Pangalos mester: Mátyás Jenő.

Díszlettervező: Radovics Andrea m. v.
Jelmeztervező: Somlai Tibor m. v.
Koreográfus: Rotter Oszkár m. v.
Rendezőasszisztens: Szarka János
Rendezte: NOVÁK JÁNOS m. v.

A. P. CSEHOV:

CSERESZNYÉSKERT

Komédia 2 részben

Fordította: Spiró György

Rendezte: CSISZÁR IMRE Jászai-díjas

Kamaraszínház

1986. november 1., 11., 12., 29. és 30-án

este 7 órakor

ROBERT THOMAS

NYOLC NŐ

Bűnügyi játék 2 részben

Fordította: Gera György

S z e r e p l ők:

Zsolnai Júlia, Karancz Katalin, Oláh Bódi Éva, Máthé Éva Jászai-díjas érdemes művész, Horváth Zsuzsa, Péva Ibolya, Papp Györgyi, Fehér Ildikó.

Díszlet: Gergely István Jelmez: Horváth Éva m. v.

Rendezőasszisztens: Balogh Erzsébet

Rendezte: DEZSÉNYI PÉTER m. v.

1986. november 27. és 28-án este 7 órakor

HERVE:

NEBÁNCSEVIRÁG

Böhözatos operett 3 felvonásban

Vezényel: Holpert János

Rendezte: SOLYMOSSI OTTO m. v. Jászai-díjas

Játékszín

1986. november 4., 5., 6., 7., 8., 9., 13., 14., 29., és 30-án, este 7 órakor

LARS NOREN:

AZ ÉJSZAKA A NAPPAL ANYJA

Dráma 2 részben

Fordította: Osztovcics Cecília

S z e r e p l ők:

Martin: Blaskó Péter Jászai-díjas érdemes művész, Elin: Timár Éva Jászai-díjas érdemes művész, Georg: Bregyán Péter, David: Mihályi Győző.

Díszlet- és jelmeztervező: Csizsár Imre Jászai-díjas

Rendezőasszisztens: Mikay Péter

Rendezte: CSISZÁR IMRE Jászai-díjas

1986. november 27. és 28-án este 7 órakor

PER OLOV ENQUIST:

ÉNEK PHAEDRÁÉRT

Színmű 2 részben

Fordította: Viola József

Rendezte: CSISZÁR IMRE Jászai-díjas

Miskolci Nemzeti Színház

DATUM	ELŐADÁS	BÉRLET	KEZDETE
1. szombat	OSZLOPOS SIMEON	Csehov	15.00
2. vasárnap	CSERESZNYÉSKERT	Bérletszünet	19.00
3. hétfő	A MISKOLCI SZIMFONIKUS ZENEKAR HANGVERSENYE	Népszerű és egyetemi	19.30
4., 5., 6.	Nincs előadás		
7. péntek	MÁRIA FÓHADNAGY	Bemutató	19.00
8. szombat	MÁRIA FÓHADNAGY	Csíky	19.00
9. vasárnap	MÁRIA FÓHADNAGY	Szigligeti	19.00
10. hétfő	Nincs előadás		
11. kedd	OSZLOPOS SIMEON	Gárdonyi	19.00
12. szerda	OSZLOPOS SIMEON	Shakespeare	19.00
13. csütörtök	MESÉLŐ KERT MÁRIA FÓHADNAGY	Gyermekelőadás Huszka	15.00 19.00
14. péntek	MESÉLŐ KERT MÁRIA FÓHADNAGY	Gyermekelőadás Vörösmarty	15.00 19.00
15. szombat	MESÉLŐ KERT MÁRIA FÓHADNAGY	Gyermekelőadás Katona	15.00 19.00
16. vasárnap	MESÉLŐ KERT MÁRIA FÓHADNAGY	Gyermekelőadás Déryné	15.00 19.00
17. hétfő	A MISKOLCI SZIMFONIKUS ZENEKAR HANGVERSENYE	Téli	19.30
18. kedd	MESÉLŐ KERT MESÉLŐ KERT	Gyermekelőadás Gyermekelőadás	11.00 15.00
19. szerda	MESÉLŐ KERT MESÉLŐ KERT	Gyermekelőadás Gyermekelőadás	11.00 15.00
20. csütörtök	MESÉLŐ KERT MÁRIA FÓHADNAGY	Gyermekelőadás Madách	15.00 19.00
21. péntek	MESÉLŐ KERT MÁRIA FÓHADNAGY	Gyermekelőadás Upor	15.00 19.00
22. szombat	MESÉLŐ KERT MÁRIA FÓHADNAGY	Gyermekelőadás Bérletszünet	15.00 19.00
23. vasárnap	MESÉLŐ KERT MÁRIA FÓHADNAGY	Gyermekelőadás Bérletszünet	15.00 19.00
24. hétfő	Nincs előadás		
25. kedd	MESÉLŐ KERT MÁRIA FÓHADNAGY	Gyermekelőadás Csontos	15.00 19.00
26. szerda	MESÉLŐ KERT MÁRIA FÓHADNAGY	Gyermekelőadás Lehár	15.00 19.00
27. csütörtök	TELI ZSEB	Goldoni	19.00
28. péntek	TELI ZSEB	Ady	16.00
29. szombat	TELI ZSEB	József Attila	15.00
30. vasárnap	MÁRIA FÓHADNAGY	Bérletszünet	19.00

Tímár Éva díja

A legszigorúbb nézők: a kritikusok díját Tímár Éva gyors egymásutánban másodszor kapta meg. (Most két jeles pályatársával, Básti Julival és Molnár Piroskával osztott „a legjobb női alakítás” kitüntető címében.) Két alakítása készítette az elmúlt évadban az ítések többségét fenntartás nélküli elismerésre: az itthoni Phaedra szerepe a Játékszínben, s a felesége Az éjszaka a nappal anyja című drámában, amelyet először a Dunaújvárosi Bemutató Színpadon láthatott a közönség, a következő hetekben pedig Miskolcon is színre kerül.

Tímár Éva az a ritka művész, aki gúzsba kötve is képes kifejezően táncolni: akit a tetézetten nehéz feladat sarkall önmaga felülmúlására.

Az Ének Phaedráért-ben abszolút főszereplő volt, ropant széles érzelmi skálát játszhatott végig, a sértett királyné gögjétől az önmagát kényre-kegyre kiszolgáltató, s mégis visszautasított hervadó asszony magábaroskadásáig.

Az éjszaka, a nappal anyja rószított szerepe viszont szűkre szabott mozgásteret engedélyez neki. „El kell hitetnie velünk, hogy – titkolt betegségében is – olyan vonzó asszony, akinek elvesztését férje katasztrófának érzé, és akinek szeretetért versengve a két fia egymást gyötri.”

Minden feladatban emlékeztet teljesítményre csak az képes, aki teljes életével szolgál a színpadon.

NARANCSFA ALATT SZERELEM

A Magyar Rádióban, a Petőfi adón, az esti fő műsoridőben mondta el szeptember utolsó napján legkedvesebb verseit Tímár Éva, Narancsfa alatt szerelem című összeállításában. Válogatásának indoklását a Rádió- és Televízió-újság ajánló írásban közölte. Ebben szép vallomás olvasható Miskolcra is: „Huszonöt éve játszom vidéken — nyolc esztendeje Miskolcon —, noha lett volna lehetőségem pesti színházat választani. Nekem nagyon fontos, hogy olyan környezetben éljek, dolgozzam, ahol barátaim vannak. A színház, tekintve hogy életformám is, kapcsolattartás. Vidéken mi állandóan együtt vagyunk, hiszen nem járunk naponta a rádióba, a televízióba, és az olyan baráti szeretetlégkört ad, ami elengedhetetlen a munkámhoz. Ezért is maradtam vidéken, egy olyan „családban”, ahol jól és önbi-zalommal tudok dolgozni.”

VOLOGDAIKRA VÁRVA

Színházunk idei, emlékezetes sikerű vologdai és cserepoveci vendégzereplése a jövőben viszonzásra vár. A jelzések szerint ősz végére, vagy tél elejére városunkba érkezik Leonyid Jakovlevics Rudoj érdemes művész, színigazgató, hogy itteni kollégáival megbeszélje a Vologdai Drámai Színház miskolci vendégjátékát.

INTERJÚ KULCSÁR IMRÉVEL

A Napjaink című folyóirat októberi száma közli Papp Lajos beszélgetését Kulcsár Imrével, aki gyakran működik közre politikai, társadalmi, közművelődési rendezvényeken is. „Mit érez a színész a versmondó pódiumon?” — erre a kérdésre válaszolva Kulcsár Imre egyebek között a következőket mondta:

— ...egy színész számára művészi és hivatásbeli kötelesség is lehet a versmondás. Az emberi szó ereje, nem pótolható a költészet, a vers megszerkesztésének feladatában... Van még egy másik, önként vállalt kötelességem is. Vidéken élő színész vagyok, az ebből a tényből fakadó valamennyi közzismert hátrányt „élvezve”. Tudom, hogy hozzám hasonlóan a vidéken élő költők, írók helyzete sem rózsásabb. A fővárosban élő pályatársaikhoz képest — hozzánk hasonlóan — léphátrányban vannak a meg- és elismerés vonatkozásában. Közös sorsunk és az általuk írt, társadalmi gondjainkról elkövetetten szóló nagyszerű verseik kényszerítenek arra, hogy megszólaltassam gondolataikat. Így szoktam rendszeresen mondani a

megyében élő Kalász László, Serfőző Simon és mások verseit.

HAHOTA KABARÉ

Nevezetes eseménye volt nemcsak városunknak, hanem egész Észak-Magyarországnak a Miskolci Ifjúsági Napok rendezvényssorozata. Bár a hivatalos színházi évad még nem kezdődött el abban az időszakban, társulatunk tagjai — színházunk KISZ-szervezetének buzdítására odaadón közreműködtek a különféle rendezvényeken. A legfiatalabb résztvevők számára pedig a színházban megrendezték a Hahota kabarét, amelynek keretében a Hahota című bájos gyermekhumor-gyűjteményből adtak elő villámtréfákat, jó kedvre derítő jeleneteket.

A SZÍNLAP IGAZSÁGA

Sok perpatvarnak, anyagi zűzavarnak, egyéb bajoknak, volt okozója, hogy Sugár Károly jobban szerette az alkoholt, mint saját egészségét, valamint neje és mindkettőjük nyugalmát, jólétét.

Önmagát is megutálta már, és egy zord, macskajajos napon hési jellemhangon kijelentette:

— S most szigorúan megígérem és megfogadom, hogy legalább egy álló esztendeig egyetlen csepp szesz sem megy le a torkomon.

Felesége könnyes, meghatott mosollyal borult a nyakába. A lovagi fogadalom fenn is állt három napig. Ekkor — hősünk szabadnapos lévén — elvitte egyik testvérsházába feleségét. Mulatságos bohózatot adtak, és ők igen jól érezték magukat. Az első felvonás után a bűfében az aszszonyka egy limonádét ivott, férje pedig — három deci számodródt!

— Mi az? Hát a fogadalom!? — jajdult fel riadtan a kis aszszony.

— Semmi szőszegés! — nyugtatta meg nejét fölényes mosollyal a művész. — Nézz ide!

És a darab falon függő színlapjára mutatott:

„... az I. és II. felvonás között két év telik el.”